

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У МЕДИЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Матеріали
XII Міжнародної науково-методичної
інтернет-конференції

5–6 грудня

Харків – 2019

Міністерство охорони здоров'я України
Харківський національний медичний університет

**СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ВИКЛАДАННЯ
ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН
У МЕДИЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ**

*Матеріали
XII Міжнародної науково-методичної
інтернет-конференції*

(м. Харків, 5-6 грудня 2019 року)

Харків
ХНМУ
2019

Друкується за рішенням Вченої ради
Харківського національного медичного університету.
Протокол № 11 від 19. 12. 2019 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

М'ясоєдов В. В. – проректор з наукової роботи Харківського національного медичного університету, д-р мед. наук, проф. кафедри медичної біології, заслужений діяч науки і техніки України;

Кнігавко В. Г. - завідувач кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики, д-р біол. наук, проф.;

Зайцева О. В. - д-р біол. наук, проф. кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики;

Сирова Г. О. – завідувач кафедри медичної та біоорганічної хімії, д-р фарм. наук, проф.;

Мещерякова І. П. – в. о. зав. кафедри медичної біології, к. мед. наук, доцент;

Фоміна Л. В. – зав. кафедри української мови, основ психології та педагогіки, канд. філол. наук, проф.;

Краснікова С. О. – декан V факультету з підготовки іноземних студентів ХНМУ, канд. філол. наук, проф.;

Наливайко Н. А. – викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки, канд. пед. наук;

Скорбач Т. В. – викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки, канд. філол. наук;

Самолисова О. В. – викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки.

Сучасні концепції викладання природничих дисциплін у медичних освітніх закладах: матеріали XII Міжнародної науково-методичної інтернет-конференції, м. Харків, 5-6 грудня 2019 року. – Харків : ХНМУ, 2019. – 116 с.

У збірнику представлено матеріали більш ніж 130 фахівців та молодих вітчизняних і зарубіжних науковців закладів вищої освіти. Доповіді присвячено проблематиці викладання педагогічних, психологічних, медико-біологічних та природничих дисциплін у сучасних освітніх закладах. Наукове видання рекомендовано науково-педагогічним працівникам, які працюють у закладах вищої освіти, докторантам, аспірантам, магістрантам, студентам, а також широкому колу читачів, які цікавляться проблемами університетської освіти.

Конференцію внесено до переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки на 2019 рік під номером № 196 (с. 292).

Автори публікації несуть відповідальність за дотримання авторського права, точність цитування, достовірність наведених фактологічних даних, граматичні та стилістичні помилки.

КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧА В ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОМУ СПІЛКУВАННІ	
<i>Михалик О.І., Коваленко М.М.</i>	49–50
ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-РЕСУРСІВ TRAINCHINESE I PURPLE CULTURE ЯК ДОПОМІЖНИХ ЗАСОБІВ У НАВЧАННІ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ	
<i>Наливайко О. О., Бондаренко А. Ю., Кулакова І. С., Резніченко Г.І.</i>	50–52
ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ «ДРОПС» (DROPS) ЯК СУЧАСНОГО ЗАСОБУ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	
<i>Наливайко О. О., Вакуленко А. І., Землін Ю. С.</i>	53–54
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБ'ЄКТИВНОСТІ КОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ДИСТАНЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ	
<i>Наливайко О. О., Наливайко Н. А.</i>	55–57
МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Наливайко О.О., Овчаренко К.О.</i>	57–60
ФОРСАЙТ-ДОСЛІДЖЕННЯ В ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА	
<i>Наливайко О. О., Саргсян Е. Л., Аджва Д. З.</i>	60–62
ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВИ МЕДИЦИНИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ	
<i>Петрова О. Б.</i>	62
ІНФОРМАЦІЯ ПРО НОВИНКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	
<i>Рибалко Л. С.</i>	63
ОСНОВНІ ЕТАПИ ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН	
<i>Садовниченко Ю. О., М'ясоєдов В. В., Пастухова Н. Л., Хроменкова О. Б., Тимчук Н. Ф.</i>	63–64
ГУМАНІТАРНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ У НЕМОВНИХ ВИЩИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	
<i>Самойленко Т.О.</i>	64–65
ХАРИЗМА ТА ІМІДЖ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ	
<i>Сапна М.М.</i>	65–66
РОЛЬ ЛАБОРАНТА В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ, НАУКОВО-ДОСЛІДНОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО	
<i>Сирова Г. О., Краснікова Ю.М.</i>	66–67
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ	
<i>Сипало А. О.</i>	68–69

Відправним пунктом у процесі оновлення змісту дисципліни є визначення її частки у формуванні сучасного лікаря в контексті навчання протягом життя. Медична біологія, яка вивчає основні досягнення молекулярної та клітинної біології, генетики людини й паразитології, у даному аспекті є одним з затребуваних предметів на тлі розвитку персоналізованої медицини та попиту на такі професії майбутнього як молекулярних хірург, ІТ-медик, тощо. Осучаснення змісту дисципліни, наприклад щодо лікування спадкових хвороб, досягається завдяки вивченню останніх відкриттів у галузі, змісту міжнародних ліцензійних іспитів та досвіду провідних університетів. Зміни можуть пропонуватися для внесення до програми наприкінці навчального року будь-яким зі стейкхолдерів, від студентів і викладачів кафедри до роботодавців шляхом їхнього опитування. На останньому етапі оновлений матеріал конструюється в логічній послідовності, узгоджується зі змістом інших навчальних дисциплін та адаптується відповідно до рівня підготовки здобувачів. Періодичність такого перегляду може бути й щорічною, проте не перевищувати п'ятирічного терміну.

ГУМАНІТАРНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ У НЕМОВНИХ ВИЩИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Самойленко Т.О.

Одеський національний медичний університет, м. Одеса

У галузевій Концепції розвитку педагогічної освіти зазначається, що «постійне вдосконалення системи підготовки та підвищення кваліфікації науково - педагогічних і педагогічних працівників зумовлено зміною ролі людини в сучасному світі, баченням ідеалу освіченості людини та висуванням нових вимог до якості людського капіталу відповідно до культурно-духовних, суспільно-економічних і технологічних трансформацій, а також чисельних викликів глобального, європейського, національного, регіонального та місцевого рівнів» (Наказ Міністерства освіти від 14.08.2013).

Високі темпи розвитку світової економіки, розширення та активізація ділових контактів із зарубіжними партнерами, великий об'єм інформації вимагають не тільки глибоких професійних знань, але вміння вільно мислити, досконало володіти іноземною мовою, знати норми та стандарти ділового спілкування з урахуванням особливостей міжкультурної комунікації. У зв'язку із цим, виникає проблема забезпечення якості гуманітарної підготовки майбутнього фахівця.

Застосування інтерактивних засобів у процесі навчання дозволяє створити аутентичне віртуальне середовище на будь-якому етапі, занурення студентів у реальні ситуації міжкультурної комунікації надає індивідуальний досвід спілкування з іншою культурою, що впливає на ефективність формування гармонійно розвинутої особистості.

Активізувати гуманітарну освіту студентів можна за допомогою таких методів як ділові та рольові ігри, диспути й дебати, метод проєктів, круглі столи, презентації та ін.. Такі інтерактивні методи значно розширюють словниковий запас професійної термінології, навчають основам вербальної та невербальної комунікації, ознайомлюють з нормами та правилами міжкультурної поведінки, навчають розуміти та застосовувати свої знання в різноманітних ситуаціях. Ділові ігри можна проводити в малих групах, але аналізувати результати доцільно в складі цілої групи студентів. Це дасть змогу залучити якомога більше студентів до обговорення та аналізу тієї чи іншої проблеми.

Виконання подібних завдань в інтерактивному форматі діяльності викладача та студентів буде сприяти підвищенню якості гуманітарної підготовки студентів неможливих факультетів, що є важливою частиною процесу реформування освітньої парадигми на сучасному етапі розвитку суспільства.

ХАРИЗМА ТА ІМІДЖ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ

Canna M.M.

Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків

Поняття «харизма» веде свій початок з давньогрецької міфології - давньогрецьких богинь краси, грації та вишуканості звали харити. Харизма (від грец. *Χάρισμα* - милість, дар) – це здатність людини притягати до себе увагу, викликати в оточуючих почуття захоплення, поваги, довіри. У християнстві воно означає «дар Бога», а в церковнослов'янських перекладах новозавітних і інших текстів зазвичай передається словом «благодать».

Класичне визначення харизми дано німецьким соціологом М. Вебером: «Харизмою називається якість особистості, що визнана надзвичайною, завдяки чому людина як обдарована надприродними, надлюдськими або, щонайменше, специфічними особливими силами та властивостями, недоступними іншим людям».

З точки зору психології, харизма - це поєднанням внутрішніх психологічних якостей і зовнішніх поведінкових навичок, що дозволяє впливати на людей. До них відносять високу впевненість в собі, волю, наполегливість, цілеспрямованість, комунікабельність, красномовство, здатність надихати та мотивувати оточуючих, у тому числі й власним прикладом, уміння ставити перед собою та іншими правильні цілі й досягати їх. Серед відомих харизматичних особистостей є засновники світових релігій - Будда, Мойсей і Христос, творці напрямів усередині світових релігій - Лютер і Кальвін. З іншого боку, харизматами були великі державні та військові діячі, такі, як: Чингісхан, Богдан Хмельницький, Наполеон, Ленін і Троцький, Ганді і Мартін Лютер Кінг.